

Acțiune introdusă la 13 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-255/08)

(2008/C 223/40)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative pentru a se conforma articolului 4 alineatele (2) și (3), coroborat cu anexele II și III la Directiva 85/337/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum au fost modificată prin Directivele 97/11/CE ⁽²⁾ și 2003/35/CE ⁽³⁾, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei dispoziții;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În conformitate cu articolul 249 al treilea paragraf CE, directiva este obligatorie pentru fiecare stat membru destinat să se conformeze la rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele.
2. Totuși, statele membre sunt obligate să ia măsurile necesare pentru a transpune directivele în dreptul intern în termenul prevăzut și să informeze de îndată Comisia cu privire la aceasta.
3. În speță, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 97/11/CE prevede că statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la cel mai târziu la 14 martie 1999 și că informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Cu toate acestea, Țările de Jos nu și-au îndeplinit această obligație.
4. Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia constată că, prin neaplicarea tuturor criteriilor din anexa III la directivă în raport cu toate proiectele din anexa II la directivă, Țările de Jos au omis, până în prezent, să adopte măsurile necesare pentru transpunerea corectă a articolului 4 alineatele (2) și (3) coroborat cu anexele II și III la Directiva

85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directivele 97/11/CE și 2003/35/CE.

⁽¹⁾ JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174.

⁽²⁾ JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254.

⁽³⁾ JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 18 iunie 2008 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd și Ladbrokes International Ltd/Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Cauza C-258/08)

(2008/C 223/41)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd și Ladbrokes International Ltd

Pârâtă: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Întrebările preliminare

- 1) O politică națională restrictivă în materia jocurilor de noroc orientată spre canalizarea pasiunii de joc, care contribuie efectiv la atingerea obiectivelor urmărite prin reglementarea națională vizată, și anume îngrădirea dependenței de pariuri și lupta împotriva fraudei, prin aceea că, datorită ofertei reglementate de jocuri de noroc, pariurile păstrează proporții (mult) mai reduse, decât în lipsa unui sistem național de reglementare, îndeplinește condiția formulată în jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene și în special, în Hotărârea din 6 noiembrie 2003, Gambelli (C-243/01, Rec., p. I-13031), potrivit căreia această politică limitează activitățile de pariuri în mod coerent și sistematic și în cazul în care se permite titularului sau titularilor autorizației să facă mai atrăgătoare oferta de jocuri de noroc prin introducerea de noi jocuri de noroc, prin recurgerea la publicitate pentru a atrage atenția publicului larg asupra ofertei de jocuri de noroc, în acest mod existând posibilitatea de a îndepărta jucătorii (potențiali) de oferta ilegală de jocuri de noroc (a se vedea Hotărârea din 6 martie 2007, Placanica, C-338/04, C-359/04 și C-360/04, Rep., p. I-1891, punctul 55, ultima teză)?